

- b) w pkt 1 skreśla się wyrazy „lecz nie więcej niż ośmiu osób”;
- 4) w § 6 w ust. 2 wyrazy „Minister Oświaty i Wychowania” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”;
- 5) w § 7:
- a) w ust. 1 wyrazy „z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się wyrazami „z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Umowa powinna określać:
- 1) rodzaj zawodu lub specjalności oraz czas trwania nauki zawodu, wynikający z klasyfikacji zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego, lub zakres oraz czas trwania przyuczenia,
  - 2) sposób wypełniania obowiązku doksztalcenia się młodocianego,
  - 3) wysokość wynagrodzenia,
  - 4) zasadnicze prawa i obowiązki młodocianego oraz rzemieślniczego zakładu pracy, w szczególności określone w § 5 i 6 ust. 1.”;
- 6) § 8 otrzymuje brzmienie:
 „§ 8. Umowa zawierana jest w obecności przedstawiciela cechu, w terminach przyjęć kandydatów do szkół ponadpodstawowych.”;
- 7) § 12 otrzymuje brzmienie:
 „§ 12. Zawody i specjalności, w których może odbywać się nauka zawodu, oraz czas nauki określa klasyfikacja zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego.”;
- 8) w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Nauka zawodu w rzemieślniczym zakładzie pracy jest prowadzona według programów praktycznej nauki zawodu, ustalonych przez organ wiodący, określony dla danego zawodu i specjalności w odrębnych przepisach.”;
- 9) w § 17:
- a) dodaje się nowy ust. 1 w brzmieniu:
 „1. Przyuczenie do wykonywania określonej pracy ma zapewnić przygotowanie młodocianego do pracy w charakterze robotnika przyuczonego i może być prowadzone wyłącznie do prac określonych w załączniku do rozporządzenia,
- jeżeli są zachowane wymagania określone w § 18.”;
- b) dotychczasowe ust. 1 i 2 otrzymują oznaczenie ust. 2 i 3;
- 10) w § 18:
- a) w pkt 3 wyrazy „organ administracji państwowej stopnia powiatowego” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw oświaty i wychowania stopnia podstawowego”;
- b) w pkt 4 wyrazy „z organu administracji państwowej stopnia powiatowego” zastępuje się wyrazami „z terenowego organu administracji państwowej wykonującego pośrednictwo pracy”;
- 11) w § 21:
- a) w ust. 1 skreśla się wyraz „zasadniczego”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Ustala się następujący stosunek procentowy, o którym mowa w ust. 1:
- 1) w pierwszym roku nauki — nie niższe niż 30%,”
  - 2) w drugim roku nauki — nie niższe niż 40%,”
  - 3) w trzecim roku nauki — nie niższe niż 60%.”;
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 „3. Młodocianym, z którymi w umowie o pracę w celu nauki zawodu zawartej przed dniem 1 września 1988 r. ustalono okres nauki dłuższy niż 3 lata, przysługuje w okresie od ukończenia 3 roku nauki do jej zakończenia wynagrodzenie nie niższe niż 70% wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.”;
- 12) w § 22 wyrazy „nie niższe od 30% najniższego wynagrodzenia zasadniczego” zastępuje się wyrazami „nie niższe od 40% najniższego wynagrodzenia”.
- § 2. Do umów o pracę w celu przygotowania zawodowego, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie dotychczasowe przepisy, z tym że młodocianym przysługuje wynagrodzenie ustalone zgodnie z § 1 pkt 11 lit. b) i c) oraz pkt 12.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1988 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *I. Sekuła*

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 16 sierpnia 1988 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 67 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r.

Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193 i z

1988 r. Nr 20, poz. 135) oraz w związku z § 1 pkt 5—9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 6, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusze administracji żeglugi śródlądowej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182 i z 1960 r. Nr 29, poz. 163).

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) Minister Transportu, Żeglugi i Łączności — kierownikiem inspektoratów żeglugi śródlądowej,
- 2) kierownicy inspektoratów żeglugi śródlądowej — inspektorom żeglugi śródlądowej.

§ 2. 1. Funkcjonariusze zarządów dróg publicznych lub jednostek, którym zostały przekazane funkcje zarządów dróg publicznych, są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w następujących artykułach Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193 i z 1988 r. Nr 20, poz. 135): art. 84 w zakresie nieoznaczenia przeszkody w ruchu drogowym, urządzenia lub przedmiotu znajdującego się na drodze publicznej lub miejsca prowadzonych robót na takiej drodze, art. 85 § 1 i 2, art. 91 w zakresie zanieczyszczania drogi publicznej, art. 99 § 1, art. 100—102, art. 144 § 2 oraz art. 145 w zakresie zanieczyszczania lub zaśmiecania drogi publicznej.

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) naczelnicy dyrektorzy okręgów dróg publicznych — funkcjonariuszom dyrekcji okręgowych dróg publicznych,
- 2) dyrektorzy rejonów dróg publicznych — funkcjonariuszom tych rejonów i funkcjonariuszom liniowej służby drogowej,
- 3) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach gospodarki komunalnej stopnia podstawowego — podległym funkcjonariuszom zarządów dróg publicznych,
- 4) dyrektorzy (kierownicy) jednostek gospodarki społecznej pełniących funkcje zarządu drogi publicznej — funkcjonariuszom tych jednostek.

§ 3. 1. Funkcjonariusze organów ochrony kolei są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1970 r. Nr 9, poz. 76, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1982 r. Nr 7, poz. 54 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180), stanowiące naruszenie przepisów wydanych na podstawie art. 43 ust. 5 tej ustawy.

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) Komendant Główny Służby Ochrony Kolei — funkcjonariuszom Komendy Głównej Służby Ochrony Kolei oraz komendantom okręgowym Służby Ochrony Kolei,

2) komendanci okręgowi Służby Ochrony Kolei — pozostałym funkcjonariuszom organów ochrony kolei.

§ 4. 1. Funkcjonariusze organów inspekcji sanitarnej PKP są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone:

- 1) w art. 110—114 i art. 116—117 Kodeksu wykroczeń oraz w art. 145 tego kodeksu, zagrażające stanowi sanitarnemu,
- 2) w art. 32 pkt 7 i 10 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1985 r. Nr 12, poz. 49).

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny PKP — okręgowym inspektorom sanitarnym PKP,
- 2) okręgowi inspektorzy sanitarni PKP — podległym im funkcjonariuszom sanitarnych organów kontrolnych PKP.

§ 5. 1. Funkcjonariusze inspekcji gospodarki samochodowej upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone:

- 1) w art. 84, art. 85 § 1, art. 86 § 1, art. 88, art. 90, art. 91, art. 92 § 1, art. 96 § 1 pkt 2 i 4—6 oraz § 2 w związku z § 1 pkt 4—6, art. 97 i art. 98 Kodeksu wykroczeń,
- 2) w art. 34 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272).

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) Minister Transportu, Żeglugi i Łączności — funkcjonariuszom inspekcji gospodarki samochodowej zatrudnionym w Ministerstwie Transportu, Żeglugi i Łączności,
- 2) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach komunikacji stopnia wojewódzkiego — funkcjonariuszom inspekcji gospodarki samochodowej działającym przy tych organach.

§ 6. Upoważnienie do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego powinno zawierać oznaczenie organu wydającego upoważnienie, datę wydania i termin ważności upoważnienia, podstawę prawną jego wydania, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza, numer legitymacji służbowej, określenie wykroczeń, za które funkcjonariusz upoważniony jest do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz określenie obszaru, na którym upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez organ, który je wydał, oraz opatrzone odciskiem pieczęci urzędowej.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1976 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Komunikacji upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 27, poz. 159).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: *J. Kamiński*